

ارثیه فنا ناپذیر

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۱ آیات ۱ و ۲؛ یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ حزقیال باب ۳۳ آیه ۱۱؛ اول پطرس باب ۱ آیات ۳ تا ۲۱؛ لایوان باب ۱۱ آیات ۴۴ و ۴۵؛ اول پطرس باب ۱ آیات ۲۲ تا ۲۵.

آیه حفظی: «چون نفسهای خود را به اطاعت راستی ظاهر ساخته‌اید تا محبت برادرانه بی‌ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از دل بشدت محبت بنمایید» (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۲).

هر زمان که فردی کتاب مقدس را مورد مطالعه و بررسی قرار میدهد، بویژه اینکه بر یک کتاب یا بخشی از یک کتاب تمرکز کند، حتی المقدور باید مواردی در مد نظر قرار بگیرد. نخست شایسته است که مخاطب شناخته شود. دوم و شاید حتی مهم‌تر اینکه مفید خواهد بود تا دانسته شود که دلیل نگارش آن بطور دقیق چه بوده است. چه مسئله خاصی موجود بوده که نویسنده قصد اشاره کردن به آن را داشته است (مانند نوشته پولس به غلاطیان در مورد اشتباهات امور دینی و الهیات که درباره نجات و احکام تعلیم داده می‌شد)؟ همانطور که می‌دانیم، عمده مطالب عهد جدید به عنوان رساله یا نامه نوشته شده و مردم معمولاً به منظور رساندن پیام‌هایی خاص به مخاطبان خود نامه می‌نویسند.

به عبارت دیگر، همانطور که مبحث پطرس را مطالعه میکنیم، سودمند خواهد بود که در حد امکان با زمینه تاریخی نامه او آشنا بشویم. او چه چیزی می‌گفت و چرا؟ و مطمئناً، مهم‌تر از همه چیز: چه پیامی می‌توانیم از آن استنباط کنیم (که تحت الهام، برای ما نیز نوشته شده بود)؟ و همانطور که به زودی خواهیم دید، حتی در چند آیه نخست، پطرس همچنان پس از گذشت قرن‌ها برای امروز ما حقایق بسیار مهمی را آشکار می‌سازد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۸ آوریل آماده شوید.

نامه به دور افتادگان

اگر به شما کاغذی داده شود که چنین آغاز شده، «آقای محترم»، متوجه خواهید شد که یک نامه را می‌خوانید. و چنین فرض خواهید کرد که این نامه احتمالاً از طرف کسی بدستتان رسیده است که احتمالاً با او آشنا نیستید.

درست همانطور که نامه‌های امروزی شیوه‌ای استاندارد برای مقدمه نویسی دارند، نامه‌های عهد کهن نیز چنین هستند. پطرس ابتدا مانند همه نامه‌های آن زمان مقدمه را شروع می‌کند و نویسنده و کسانی که نامه برایشان فرستاده شده بود را مشخص می‌کند.

اول پطرس باب ۱ آیه ۱ را بخوانید. ما از این آیه چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم که کمی از مضمون و محتوا را برای ما روشن می‌سازد؟

پطرس با صراحت خود را معرفی می‌کند. نام او اولین واژه نامه است. با این وجود، او بلافاصله خود را به عنوان «رسول عیسی مسیح» معرفی می‌نماید. از این رو، همانطور که پولس اغلب چنین می‌کرد (غلاطیان باب ۱ آیه ۱، رومیان باب ۱ آیه ۱، افسسیان باب ۱ آیه ۱)، پطرس بلافاصله با تأکید بر اینکه ماموریت الهی دارد ایجاد وثوق و «اعتبار» می‌کند. او «رسولی» بود که «کسی فرستاده» و کسی که او را فرستاده، خداوند عیسی مسیح بود.

پطرس منطقه‌ای را مشخص می‌کند که نامه برای اهالی آنجا بود: پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیا، و بطنیا. این‌ها همه مناطقی در آسیای صغیر هستند که تقریباً معادل با بخش‌هایی از ترکیه امروزی در شرق تنگه بوسفر می‌باشد.

درباره اینکه آیا نامه‌های پطرس بیشتر برای ایمانداران یهودی بود یا ایمانداران غیر یهود، بحث‌هایی وجود دارد. عبارتی که پطرس در آیه ۱ باب ۱ از اول پطرس بکار برده است، «غریبان / دور افتادگان / کوچ کردگان / آوارگان / تبعیدیان»، در اصل عبارتی هستند که طبیعتاً به یهودیانی اطلاق می‌شده که در قرن اول در خارج از سرزمین مقدس زندگی می‌کردند. واژگان برگزیده و تقدیس شده در اول پطرس باب ۱ آیه ۲ برای یهودیان و مسیحیان، یکسان هستند. توصیف نمودن کسانی که به عنوان «غیر یهودیان» خارج از جامعه یهودیان اجنبی بحساب می‌آمدند نیز بر هویت یهودی مخاطبان پطرس تأکید دارد (اول پطرس باب ۲ آیه ۱۲ و باب ۴ آیه ۳).

برخی از مفسران در پاسخ چنین استدلال می‌کنند که آنچه پطرس در اول پطرس باب ۱ آیه ۱۸ و باب ۴ آیه ۳ می‌گوید، برای غیر یهودیانی که به مسیحیت گرویده‌اند

مناسب تر است تا برای یهودیان. گذشته از هر چیز، آیا پطرس واقعاً برای یهودیان درباره «روش‌های بیهوده زندگی که از پدران خود به ارث برده بودند» نوشته است؟ یا اینکه او به خوانندگان یهودی چنین می‌گفت، «زیرا شما در گذشته به قدر کافی وقت خود را صرف کارهایی که خدا ناشناسان میل انجام آن را دارند کرده‌اید. در آن وقت زندگی شما در هرزگی، شهوترانی، مستی، عیاشی، مجالس میگساری، و بت پرستی شرم آور سپری می‌شد» (اول پطرس باب ۴ آیه ۳).

اگر چه چیزی که برای ما حیاتی تر می‌باشد این نیست که مخاطبان چه کسانی بودند بلکه پیام چه می‌گوید.

۳ آوریل

دوشنبه

برگزیده

آیه ۲ باب ۱ اول پطرس را بخوانید. این آیه چه مطلب دیگری درباره کسانی که پطرس برایشان نامه نوشت، به ما می‌گوید؟ او آن‌ها را چه می‌خواند؟

خواه پطرس بطور مختص برای یهودیان نوشته باشد یا برای غیر یهودیان، او نسبت به یک موضوع اطمینان خاطر داد که: «خدای پدر (آنها را) مطابق اراده خود از ازل برگزیده است» (اول پطرس باب ۱ آیه ۲).

اگرچه در اینجا باید مراقب بود: این بدین معنا نیست که خدا مقدر ساخته تا بعضی از مردم نجات یابند و برخی دیگر نابود شوند و از روی خوش اقبالی، کسانی که پطرس برایشان می‌نوشت، برخی از افرادی بودند که توسط خدا برای نجات داده شدن برگزیده شده بودند، درحالی که دیگران توسط خدا برای نابودی برگزیده شده بودند! این چیزی نیست که کتاب مقدس تعلیم می‌دهد.

اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۴، دوم پطرس باب ۳ آیه ۹، یوحنا باب ۳ آیه ۱۶ و حزقیال باب ۳۳ آیه ۱۱ را بخوانید. این آیات چگونه به ما کمک میکنند تا منظور پطرس را از «برگزیده» خواندن مردم درک کنیم؟

کلام مقدس روشن می‌سازد که نقشه خدا این بود که همه نجات یابند، نقشه‌ای که از طرف ایشان حتی پیش از خلقت زمین بنیان نهاده شده بود: خداوند «ما را قبل از آفرینش دنیا در مسیح برگزید» (افسیان باب ۱ آیه ۴). «همه» که «برگزیده» شده اند

در قالب مفهومی است که هدف ابتدایی خدا این بوده که همه نجات یابند و هیچ کس نابود نشود. این بدین معناست که نقشه نجات کفایت میکرد تا همگان مشمول کفاره شوند، حتی اگر تمامی آنچه را که آن کفاره به ایشان ارائه می‌داد نمی‌پذیرفتند. پیش آگاهی خدا از برگزیدن بطور ساده یعنی که او از پیش می‌داند که آنها در مورد نجات و رستگاری چه انتخابی خواهند داشت. این پیش آگاهی به هیچ وجه جبری در انتخاب آنان نداشته است همچون مادری که پیشاپیش میداند که فرزندش از میان کیک شکلاتی یا خوراک لوییا سبز کدامیک را انتخاب میکند بدین معنی که پیش آگاهی او از انتخاب است که کودک را مجبور میکند چه گزینشی داشته باشد.

از این حقیقت دلگرم کننده چه تضمینی بدست می‌آوردید که خدا شما را برگزیده است تا نجات یابید؟

۴ آوریل

سه شنبه

موضوعات کلیدی

آیات ۳ تا ۱۲ باب ۱ از اول پطرس را بخوانید. پیام اصلی پطرس در این آیات چیست؟

پطرس در سلام و درود خویش به خوانندگان خود، در آیات ۱ و ۲ باب ۱ از اول پطرس به پدر، پسر و روح القدس اشاره می‌کند (اول پطرس باب ۱ آیه ۲). این سه عضو الوهیت موضوع آیات ۳ تا ۱۲ باب ۱ از اول پطرس را تشکیل می‌دهند. پدر و پسر موضوع آیات ۳ تا ۹ باب ۱ اول پطرس هستند و روح القدس در آیات ۱۰ تا ۱۲ باب ۱ تاکید شده است. پطرس همانطور که درباره پدر، پسر و کار روح القدس می‌نویسد، به موضوعات بسیاری که در آینده به آن‌ها خواهد پرداخت، اشاره می‌کند.

پطرس در (اول پطرس باب ۱ آیه ۳؛ یوحنا باب ۳ آیه ۷) چنین آغاز می‌کند که مسیحیان حیات دوباره یافته‌اند. تمام زندگی‌شان از طریق رستخیز عیسی و میراث شگفت‌آوری که در آسمان در انتظار مسیحیان است، تغییر یافته است (اول پطرس باب ۱ آیات ۳ و ۴). در اینجا مانند بسیاری از بخش‌های عهد جدید، رستخیز عیسی کلید امید مسیحی می‌باشد. این امید به مسیحیان با وجود اینکه اکثر خوانندگان رساله اول پطرس در حال رنج کشیدن هستند، دلیلی شادی بخش است. این رنج‌ها ایمان آنان را در بوته آزمایش قرار داده و خالص می‌کند، درست همانطور که آتش طلا را آزموده و خالص می‌گرداند. حتی با

اینکه خوانندگان رساله پطرس، عیسی را در طول کهنات زمینی وی ندیده‌اند، او را دوست داشته و به او ایمان دارند. و در نتیجه ایمانشان به او، وعده داده است که برای آنان «میراثی بدور از فساد و آلودگی و تباهی در آسمان نگاه داشته است، یعنی حیات جاوید» (اول پطرس باب ۱ آیه ۴).

پطرس همچنین به ایشان اجازه می‌دهد تا بدانند که انبیاء گذشته «فیضی که برای شما مقرر بود» را پیشگویی کرده بودند (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۰). انبیاء کهن درباره نجاتی که اینک این مردم در عیسی تجربه می‌کردند، «تفتیش و تفحص» مینمودند (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۰).

از آنجایی که ایشان برای ایمانشان در جفا بودند، پطرس تأکید می‌کند که آن‌ها جزئی از جدال بسیار عظیم‌تر میان خیر و شر هستند. در انتها، او در پی این است تا به آنان کمک کند تا نسبت به حقیقت وفادار باقی بمانند، حتی در میان سختیها و معضلات.

آیه ۴ باب ۱ اول پطرس می‌گوید که میراثی «در آسمان برای شما نگاه داشته شده است.» در سطحی شخصی به آن بیانید؛ جای مخصوصی در آسمان تنها برای شخص شما وجود دارد. پس شما چگونه باید شخصاً به این وعده عالی پاسخ بدهید؟

۵ آوریل

چهارشنبه

زندگی در راه رستگاری

آیات ۱۳ تا ۲۱ باب ۱ از اول پطرس را بخوانید. با توجه به آیات، چه انگیزه‌ای باعث میشود تا رفتار مسیحی داشته باشیم؟

واژه بنابراین که آیه ۱۳ باب ۱ اول پطرس با آن آغاز می‌شود، نشان می‌دهد که آنچه پطرس در ادامه خواهد گفت از آنچه اینک گفته بود ناشی می‌گردد. همانگونه که در درس دیروز دیدیم، پطرس درباره فیض خدا و امیدی که مسیحیان در عیسی مسیح دارند، سخن می‌گفت (اول پطرس باب ۱ آیات ۳ تا ۱۲).

در نتیجه این فیض و امید، پطرس به خوانندگان نامه‌های خود اصرار می‌ورزد که «آماده و هشیار باشند» (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۳). یعنی آن‌ها نسبت به نجاتی که در عیسی دارند، می‌بایست از نظر ذهنی خود را آماده کنند تا استوار ایستاده و وفادار بمانند. (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۳).

اول پطرس آیه ۱۳ باب ۱ را بخوانید. امید کامل داشتن به فیض آشکار شده در عیسی به چه مفهوم است؟

بی تردید پطرس به ایشان می‌گوید که امیدشان تنها باید به عیسی باشد. اما او سپس تأکید می‌کند که از مسیحیان انتظار می‌رود که بهای رستگاری را در سطح و نوع رفتار خود نشان دهند. او به سه انگیزه بزرگ که در رفتار مسیحی نهفته است، اشاره می‌کند: شخصیت خدا (اول پطرس باب ۱ آیات ۱۵ و ۱۶)، داوری پیش رو (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۷) و بهای رستگاری (اول پطرس باب ۱ آیات ۱۷ تا ۲۱).

نخستین چیزی که انگیزه می‌دهد تا رفتار مسیحی بروز کند، خصلت خداست. این ماهیت می‌تواند به این صورت خلاصه شود: خدا مقدس است. پطرس از لایوان باب ۱۱ آیات ۴۴ و ۴۵ نقل قول کرده و می‌گوید، «شما باید پاک باشید، زیرا من پاک هستم» (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۶). از این رو، کسانی که از عیسی پیروی می‌کنند باید مقدس نیز باشند (اول پطرس باب ۱ آیات ۱۵ تا ۱۷).

انگیزه دوم برای رفتار مسیحی در درک این نکته می‌باشد که خدا که مقدس است همه را عادلانه و غیر تبعیض آمیز بر طبق اعمال آنان داوری خواهد نمود (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۷).

انگیزه سوم از این حقیقت بزرگ نشأت می‌گیرد که مسیحیان نجات یافته‌اند. این بدین معناست که آن‌ها با بهای خیلی سنگینی خون با ارزش مسیح باخريد شده‌اند (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۹). پطرس تأکید می‌کند که مرگ عیسی واقعه‌ای در تاریخ نبود، بلکه چیزی بود که پیش از بنیان‌گذاری جهان بوجود آمد (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۰).

چه چیزی به شما انگیزه می‌دهد که مسیحی باشید؟ اگر کسی از شما بپرسد، چرا شما مسیحی هستید؟ چه پاسخی می‌دهید و چرا؟ پاسخ‌های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۶ آوریل

پنجشنبه

به یکدیگر محبت کنید

پطرس سپس مسیحیان را در اوج کلام خویش ارشاد می‌کند تا بفهمند که یک زندگی مقدس و وفادارانه چگونه خواهد بود.

آیات ۲۲ تا ۲۵ باب ۱ اول پطرس را بخوانید. او در اینجا درباره معنای مسیحی بودن، به چه نکات مهمی اشاره می‌کند؟

نکته آغازین پطرس این است که مسیحیان هم اکنون تطهیر شده اند («خود را پاک و منزه ساخته‌اید...») و در فرمانبرداری از حقیقت زندگی می‌کنند (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۲). مصدر «پاک شدن» یا «تطهیر شدن» به طور ملموسی با واژه‌های مقدس و قدوسیت که در باره آنچه که پطرس در چند آیه قبل نوشته بود ارتباط دارد (اول پطرس باب ۱ آیه ۱۵). مسیحیان از طریق تعهد به عیسی و تعمید گرفتن (با اول پطرس باب ۳ آیات ۲۱ و ۲۲ مقایسه شود)، خود را برای خدا جدا ساخته و تطهیر کرده اند و این کار را با اطاعت از حقیقت انجام می‌دهند. نتیجه این تغییر در زندگی‌شان طبیعی است چرا که آن‌ها اکنون خود را در رابطه‌ای نزدیک با دیگران یافته اند که جهان بینی مشابهی را به مشارکت می‌گذارند. این روابط آنقدر نزدیک هستند که پطرس از زبان خانواده برای توصیف آن‌ها بهره می‌برد. واژه یونانی بکار برده شده در آیه ۲۲ باب ۱ اول پطرس زمانی که او درباره «محبت برادرانه» سخن می‌گوید، فیلاولفیا به معنی «محبت میان خواهر و برادر» می‌باشد. این محبتی است که خانواده‌ها نسبت به هم دارند. واژه‌های متعددی در زبان یونانی وجود دارند که به عنوان «محبت» ترجمه شده‌اند: philia (دوستی)، eros (عشق احساس میان زن و شوهر)، agape (محبتی ناب که در پی خیریت دیگران است). واژه‌های که پطرس در زمان نوشتن «یکدیگر را از دل و جان دوست بدارید» (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۲) بکار می‌برد به agape مرتبط است - که معمولاً به معنای محبتی ناب است که در پی خوبی کردن به دیگران می‌باشد. مطمئناً به همین دلیل است که او عبارت «از دل و جان» را به دوست داشتن یکدیگر اضافه نمود (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۲)، و این دوستی و محبت از دلی بر میخیزد که بواسطه «تولد دوباره» بوجود آمده است (اول پطرس باب ۱ آیه ۲۳؛ اول پطرس باب ۱ آیه ۳ را نیز ببینید). این نوع محبت و دوست داشتن تنها از جانب خدا می‌آید؛ این چیزی نیست که از یک قلب خودخواه، خود محور و گناهکار هویدا شود. و مطمئناً به همین دلیل است که پطرس چنین تأکیدی بر خالص شدن و «اطاعت از حقیقت» دارد (پطرس اول باب ۱ آیه ۲۲). حقیقت تنها چیزی نیست که باور بشود، بلکه باید با آن زندگی کرد.

چگونه می‌توانیم بیاموزیم که با محبت‌تر باشیم؟ انتخاب ما چه باید باشد تا قادر شویم نوعی از محبت را عیان کنیم که از "دل پاک" بر می‌آید؟

کتاب اول نوشته الن جی وایت را بخوانید. همچنین مسیح راه حیات صفحات ۳۶۵-۳۶۸ و اطاعت محض از طریق مسیح صفحات ۳۷۳-۳۷۶ از پیامهای منتخب کتاب اول را مطالعه کنید. (توجه: صفحات اشاره شده در تمامی دروس از کتابهای الن وایت مربوط به متن انگلیسی میباشد)

بعد و غنای این باب نخست از رساله پطرس و میزان پوشش دهی موضوعات در آن شگفت‌انگیز است. پطرس رساله خود را با تعمق در ماهیت الوهیت که اشاره به پدر، پسر و روح‌القدس دارد آغاز می‌کند. پدر، رستگاری را بواسطه فرزند خویش عیسی مسیح مهیا ساخته است و ما برای تطهیر و فرمانبرداری برای او انتخاب شده‌ایم. ما به دوست داشتن عیسی اقرار می‌کنیم و در او، در اوج وجد و شادی هستیم، زیرا ما از طریق مرگ و رستاخیز او، وعده «میراث فناپذیری» را در آسمان داریم. پس حتی در میان مشکلات می‌توانیم در نجاتی که در مسیح ارائه شده است، شادی کنیم. «نامه‌های او [پطرس] سبب احیا و تجدید قوا و تقویت ایمان کسانی شد که مصایب و مشقات را تحمل کردند و باعث خیریت برای کسانی شد که در خطر از دست دادن تکیه گاه خود به خدا بودند».

- الن جی. وایت - اعمال رسولان صفحه ۵۱۷.

(Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 517)

در عین حال، روح‌القدس از طریق انبیاء فعالیت نمود تا روزهایی که پطرس و خوانندگان در آن زندگی می‌کردند را شکل بدهد. مسیحیان در نتیجه آن، باید مقدس زندگی کنند و در جمع خود با محبتی که از «قلب پاک» ناشی می‌شود، از حقیقت اطاعت کنند.

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسخ‌هایتان به پرسش پایان مطالعه روز چهارشنبه را بررسی کنید: چه چیزی ما را به مسیحی بودن بر می‌انگیزد؟ نقطه مشترک پاسخ‌هایتان چیست؟ تفاوت‌های آن‌ها در چیست؟
۲. پطرس در این باب (اول پطرس باب ۱ آیات ۳ و ۲۱) دو بار به رستاخیز عیسی اشاره می‌کند. چرا رستاخیز برای ایمان ما بسیار حیاتی است؟
۳. پطرس در مورد یک «میراث فناپذیر» صحبت نمود (دانیال باب ۷ آیه ۱۸ را نیز ببینید). مفهوم آن چیست؟ به همه چیزهایی که در این جهان و زندگی ناپدید شدند یا می‌توانند در یک آن نابود بشوند، بیاندهد. این مطلب باید چه چیزی درباره فوق‌العاده بودن واقعی میراث وعده داده شده ما بگوید؟
۴. ایمان ما چگونه می‌تواند در میان مشکلات رشد کند؟ یعنی، ما چه انتخاب‌هایی می‌توانیم بکنیم که به ما در عبرت گرفتن از چیزهایی که از آن‌ها رنج می‌بریم، کمک کنند؟